

13/4/2010 SET X SET

De gran vull ser ministra o princesa

NAJAT EL HACHMI

Quan era petita m'explicaven el conte d'una nena assassinada i escorxada per la seva madrastra que després en venia la pell a uns músics ambulants per fer-ne un pandero. Cada cop que els músics tocaven l'instrument, la veu de la nena en sortia per denunciar públicament la madrastra fins que el seu cant arriba a orelles del pare i aquest fa justícia. Si aquest conte fos explicat a les escoles, no sé com reaccionaria **Bibiana Aído**, que veu en *La Ventafocs* o *La Blancaneu* altes dosis de sexisme. No sé si els nens que vam créixer amb uns relats tan descarnats estem més traumatitzats que els que ho van fer amb les versions ensucrades que ha fet la Disney dels clàssics infantils, però el que sí que sé és que el missatge que contenia ens va quedar gravat per sempre més. I no era la normalitat amb què es mata i s'arrenca la pell d'una nena, sinó de la persistència de la veritat, l'arrelada necessitat de fer justícia davant d'una situació aberrant. El significat últim: la veu, el relat que emergeix de la pell és l'única via que té la víctima per sortir de la complicitat de silenci amb el seu botxí. Crec que és una lliçó prou important per no ser obviada.

Però els contes clàssics europeus, *La Blancaneu*, *La Caputxeta vermella* o *La Ventafocs* també contenen aquest tipus de missatges. Llegir-los literalment i veure-hi l'arrel del masclisme imperant és fer-ne una lectura molt simplista. Que les nenes vulguin ser princeses no és culpa de la literatura infantil, és culpa dels contes de fades contemporanis que ocupen les portades dels diaris i el *prime time* televisiu. I entre tots el contes, el més real, el més fascinant dels últims temps, mamat per totes fins a la sacietat, és la història d'una professional del periodisme que és salvada de l'esclavatge del treball diari per un príncep que se n'enamora immediatament i la tria entre totes les dones que té a l'abast. Un príncep que no només li omple l'armari i la vida de glamur, sinó que li acaba pagant una remodelació del nas. Ah, però no, no, de fet no és el príncep qui l'hi paga, som tots nosaltres, feliços contribuents que perpetuem el conte de fades més publicitat de la història.

Anuncis Google

"Recursos Humans"

Els contes de l'Enric Pinyol apunten al cap, desapareixen al cor

www.recursos.pinyol.com

Escola La Comarcal

Ensenyament en valencià des dels 2 anys, matrícula oberta 2009/10

www.lacomarcal.com

PARTICIPACIÓ

- Compartir

- ¿Què són aquests serveis?

EINES

Sigues el primer a conèixer aquesta notícia amb l'aplicació **ÚLTIMA****HORA**

Rep EL PERIÓDICO al teu correu amb el Butlletí de titulars.

Fes-te fan d'EL PERIÓDICO a **FACEBOOK**. [Clica aquí.](#)EL PERIÓDICO a **TWITTER**.